RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 97.203 van 28 juni 2001
in de zaak A. 81.064/XIV-3332.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
advocaten J. VERCAMMEN, J. TIMMERMANS en V. VAN den VONDER,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Schuttersvest 8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van Armeense nationaliteit, op 10 november 1998 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de weigering van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 september 1998 tot in overwegingname van een vluchtelingenverklaring met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, betekend aan verzoekster op 21 september 1998;

Gezien regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 23 juni 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 10 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. LAMMAR die, loco advocaten J. VERCAMMEN, J. TIMMERMANS en V. VAN den VONDER verschijnt voor verzoekster, en van advocaat E. MATTERNE die, loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

Verzoeker komt het Rijk binnen op 28 november 1996 en verklaart zich op 4 december 1996 vluchteling.

Op 11 december 1996 neemt de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 29 april 1997 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat

verder onderzoek noodzakelijk is en weigert op 17 maart 1998 verzoeker als vluchteling te erkennen.

Op 2 juli 1998 beslist de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen dat verzoekers beroep ontvankelijk doch ongegrond is. Tegen deze beslissing werd geen rechtsmiddel aangewend.

Op 14 augustus 1998 dient verzoeker een tweede asielaanvraag in. Op 21 september beslist de minister van Binnenlandse Zaken tot weigering van in overwegingname van een vluchtelingenverklaring. Dit is de thans bestreden beslissing.

Bij brief van 31 mei 2001 deelt de verwerende partij mee dat verzoeker op 13 december 1999 een derde asielaanvraag heeft ingediend en dat deze op 10 maart 2000 negatief werd afgesloten.

Overwegende dat de inhoud van voornoemde brief aan een tegensprekelijk debat is onderworpen; dat verzoeker de laatstgenoemde weigeringsbeslissing noch de beslissing van 2 juli 1998 van de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen heeft aangevochten; dat deze beslissingen definitief zijn geworden;

Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie voor de vluchtelingen in de niet aangevochten weigeringsbeslissing van 2 juli 1998 overweegt dat "op basis van een onderzoek van vergelijking van vingerafdrukken" blijkt dat verzoeker "in Duitsland van augustus 1993 tot augustus 1996 verbleven heeft en er asiel heeft aangevraagd", dat "geen geloof kan worden gehecht aan het relaas van appellant" en "dat dient vastgesteld dat hij poogt de Belgische autoriteiten te misleiden door het afleggen van valse verklaringen"; dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt verwezen

naar voornoemde beslissing; dat verzoeker in het verzoekschrift toegeeft in Duitsland te hebben verbleven en er een asielaanvraag te hebben ingediend; dat de beslissing van de Vaste Beroepscommissie kracht van gewijsde heeft, wat betekent dat iedere overheid door dergelijke uitspraak gebonden is; dat hieruit volgt dat een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoeker geen nut kan opleveren, daar de minister van Binnenlandse Zaken gebonden blijft door de in kracht van gewijsde gegane beslissing van de Vaste Beroepscommissie; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en één, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **G. DEBERSAQUES.**